

at den er for lang. Men hvad have vi gjort? Vi have i al denne Tid fredet og arbejdet for to Ruter, og disse to Ruter er Kiel—Korsør-ruten og Korsør—Altonaruten, altsaa de to Ruter, som i Følge deres Natur — det vil sige, fordi de ere Omveie, naar man vil fra Sverige—Norge til Tydskland og omvendt — ingen virkelig Betydning kunne faae. For at holde disse Ruter oppe, have vi bragt umaadelige Ofre. Vi ere blevne ved at arbejde paa dem og at sætte Penge til paa dem og have gjort Indrømmelser for at faae dem saa stærke som muligt. For at bevare disse to Ruter have vi forsjømt de Ruter, det dreiede sig om at udvikle. Esbjerg—Ruten har man forsjømt indtil nu; det er først i Mar, at der er blevet gjort noget virkelig Godt for den. At der nu er gjort Noget for den, skal jeg indrømme den ærede Minister. Eren derfor tilkommer imidlertid for en stor Del Finansudvalget; men det skal jeg ikke disputere med den ærede Minister om; jeg er villig til at anerkjende, hvad Godt der nu er kommet frem med Hensyn til denne Rute. Men Ruten over Rødby—Femern er der ikke Tale om, ikke engang tænkt paa. Hvorfor have vi da haaret os saaledes ad? Fordi vi have en Betragtning, som er aldeles enestaaende, om, hvorledes man skal faae Folk til at kjøre paa vore Baner. Vi sige: Vi have disse Dampskibe til Kiel, vi have denne Korsørbane og de gennemgaaende Statsbaner over Korsør gennem Fyn og Sjælland; dette kostbare Materiel maa vi tage det tilbørlige Hensyn til; vi maa faae Folk til at kjøre paa disse Baner, ellers faae vi jo ingen Renter eller Indtægter af dem. Og det er aldrig faldet os et Dieblit ind, at vi aldrig kunne faae Folk fra Sverige eller iøvrigt fra hele Europa til at kjøre paa disse Baner af det Hensyn, at vi trænge til nogle Indtægter deraf. For at hjælpe derpaa er der saa en Ting, som vi i Dieblillet tror at kunne gjøre; den ærede Minister nævnte det nys, og det er, at vi blot skulle gjøre Taxterne høiere og nægte Folk Retourbilletter, saa ville vi nok faae større Indtægter! Nei, det er netop det, man ikke kan! Man skal, hvis man vil have Folk til at kjøre paa Banerne, gjøre Ruterne bekvemmere, Bognene bedre og Taxterne billigere. Og det er det, man aldrig her har forsjøgt. Vi have troet, at hvis vi blot holdt vore Ruter, satte vore Taxter og kalkulerede store Indtægter paa Budgettet, saa var Alt i Orden, saa behøvede vi kun at chikanere, at gjøre Alt hvad vi kunne for at forhindre andre danske Ruter for at komme op. Det have vi gjort paa Forsøg paa, og det er saamaend ogsaa lykkedes os. Ved den

Maade, hvorpaa Forhandlingerne om Gjedserbanen blev ført i 1879, søgte vi at forhindre, at Ruten kom i Stand den Gang — det skete den Gang af Hensyn til Korsør—Kiel Ruten — og det lykkedes os. Men hvad der ikke lykkedes os, var at trække Trafiken over Korsør—Kiel; vi mistede den Gang Gjedser-ruten og beholdt nogle Skibe paa Kiel—Korsør Ruten, men Passagererne — ja, de gik direkte over Jstad til Berlin og kom ad den Wei 2 Timer hurtigere til Paris end ved at kjøre paa vor Statsbane! Det er det faktiskste Forhold. Nu vil den ærede Minister sige, at det var om Sommeren; ja, det er rigtigt, men om Vinteren er der slet ingen Passagerer, og saa lader man dem kjøre paa Statsbanerne. Der er ogsaa en anden Grund, man har anført, og det er Flaget og Forsvaret af vore Ryster. Det er nu i det Hele taget mærkeligt, at det næsten er umuligt at finde Noget mellem Himmel og Jord, som ikke „Forsvaret“ blander sig ind i. Jeg tror næsten ikke det er muligt at tale om nogen Ting, hvor ikke de militære Hensyn spille en Rolle, og saaledes gaar det da ogsaa med Postforbindelsen. Man har været aldeles nødt til at forhindre Gjedser Ruten og holde paa Korsør—Kiel Ruten, selv om man saa rent bort fra de kommercielle Hensyn og Trafik Hensyn, og det af Hensyn til Flaget. Man maatte holde paa Korsør—Kiel Ruten for at forhindre tydske Officereer fra at faae en bekvemt Leilighed til at udspionere vore Ryster. Af den Grund forhindrede vi ganske rigtig Gjedser Ruten i 1879. Hvad opnaaede vi saa? Hvad var Resultatet af denne nationale og følelsesfulde Politikk? Det er, at vi nu i 1887 have faaet Gjedser Ruten; men kun befaret af tydske Skibe, under tydskt Flag og kun førte af tydske Søofficereer. At et Skib kaldes op efter den danske Konge er en daarlig og tarvelig Trøst, naar det Skib, der bærer den danske Konges Navn seiler under det trefarvede tydske Flag. Og hvad Korsør—Kiel Ruten angaar, da have vi faaet tydske Skibe om Dagen, medens vort Flag paa den kun vises, naar det er mørkt, om Natten. Jeg maa virkelig tro, at er der Noget, der illustrerer det ligefrem Ravnetrogsagtige i den Maade, hvorpaa vi have set paa vor Trafik med Tydskland, er det disse Resultater paa dette Omraade. For at opnaa disse er det, at vi have faaet de mest bebyrdende og uheldige Kontrakter, hundret Overenskomster, som man har kunnet faae, forsjømt Ruter, som vi kunde have oparbejdet, fundet os i, at Udlandet har taget hele Trafiken fra os, og maattet se paa, at Preussen samtidig dermed har sluttet Afføder